

Karel Deniš

Petr Muk

Oceán, Shalom, slavíci, on (a já)

PROJEKT TEMPL

Pokračování Petrovy předoceánské hudební aktivity mě rovněž potkalo se zpožděním. Jeho pražské kontakty a pobyt v první polovině osmdesátých let (provázané také se dvěma Petry a Dušanem z příštího Oceánu) jsem vnímal spíše přes povídání si o bytových seminářích, přednášejících lidech a tématech než o hudbě, která ho ve stejné době doprovázela. Také tady jsem ale dostal důvěru v podobě předání kazety, v onom roce 1987 ještě raději skryté v červené krabičce od nahrávky ducajícího diska k aerobiku, vydaného firmou Panton. Na tomto pokladu z roku 1984 se nacházel také dlouhostopážní prokomponovaný hudební útvar pro snad artrockový, snad undergroundový kvartet. Tam sice Petr nebyl v hlavní roli, ale jeho bezpražcová baskytara a velmi expresivně křičené pasáže nebyly k přeslechnutí. *Pavouci* a jiná temná zvířena, mimořádně osobní píseň *Jako pták bez křídel*, provokativně jinotajný podtón, dost komplikovaná muzika pro varhany Hammond i smyčce, sice nikoli zcela nepodobná jiným undergroundovým projektům typu Jaroslava Neduhy, ale snad i Mukovou zásluhou jemnější, melodičtější. Třeba právě „pavoučí“ song, Petrem napsaný po večerní procházce po Karlově mostě, je dokonalou ukázkou takového depresivního propojení hudby a textu.

A		DATE / TIME		B	
ON OFF		NOISE REDUCTION		ON OFF	
DISC TAPE AIRCHECK LIVE		SOURCE		DISC TAPE AIRCHECK LIVE	
46		P.M. JUVENALIE PRAGUSAE cca 1734 ?		RAKS	

A		DATE/TIME		DATE/TIME		B	
NOISE REDUCTION: ON OFF				NOISE REDUCTION: ON OFF			

1. JAK PTÁK BEZ KŘÍDEL (sóló)	ŠYŘBOVI
2. NA NA NA (sóló)	HAMMOND
3. PODZEMNÍ ČLOVĚK (+ ŠYŘBOVI + HAMMOND)	(=
4. JÁ CHEJ JEN LÁSKU	MICHALA
5. DO ŠKOLY CHOD	
6. PAVOUČI (sóló)	
7. JDI CESTOU TRÁVITOU... (M+M)	
8. TENKAT BYLO 'LÁRÍ' (M+M)	
9. VOLÁ NÁS TEN HLAS (sóló)	

RAKS ELECTRONIC CO

A		B	
1. MUŽEŠ TO UZÍT A JÍT (MUK + GAT + KUTANA)			

1984: vhodně orwellovský rok pro skladby z Templu

Nahrávka celého oratoria, zorganizovaná a na MC prodávaná tehdy brněnským aktivistou a dnes stejně zaběženým politikem Petrem Cibulkou, naštěstí existuje ve vynikající zvukové kvalitě a trpělivě čeká na příští zveřejnění. Oceánští oddaní, shalomští melodici i Petrovy fanyanky z období sólových písniček po roce 2000 se sice mohou značně divit, ba přímo polekat, ale jako badatelský materiál je to opravdu důležité sousto. Muk se od této intenzivní, ale

nakonec pro něj jen přechodné a v důsledku slepé vývojové hudební větve později spíše distancoval, i tak to však znamenitě dokládá jeho životní situaci a názory těsně před Oceánem.

Mé setkání s Miroslavem „Mirkem“ Vodrážkou, jedním z hybatelů tohoto projektu, a také člověkem, u kterého Petr se svou první ženou Michaelou v Praze nějakou dobu bydleli, se nicméně nevyhnutelně uskutečnilo, neb Muk měl vždy velkou chuť propojovat lidi kolem sebe do společenstev. Potkali jsme se ovšem jen velmi vzácně, nejspíš k jisté úlevě nás obou a možnému Petrovu zklamání. Vodrážkův vztah k tomu, co jsem Oceánu, Shalomu i Mukovi sólově pomáhal budovat, tedy jakémusi zprvu nenormalizačnímu a později neprovařenému popu, byl z principu záporný. Alternativa a trvalá oponentura mu ostatně vydržely dodnes. Jako důležitá součást disidentních aktivit, čelný český feministka, znalec teorie chaosu, badatel v oboru transgender, po desetiletí aktivní zneklidňovač jakékoli formy vlády a odborový bojovník uvnitř Ústavu pro studium totalitních režimů má moji neředěnou úctu. Jako Petrův dřívější podzemní filozofický a hudební kolega i člověk pro něj byl v některých ohledech nesporným vzorem, možná až v postavení guru. Jako takový byl ovšem mentorsky nespokojen s vývojem Petrovy kariéry, což mu asi chvílemi dával znát. Možná měl Vodrážka ze své zkušenosti a pohledu oprávněný pocit, že by Muk byl světu užitečnější jako hlasatel nekonformnější, intimnější, méně zasazený do byznysu, ale nejspíš si to spolu nikdy pořádně nevysvětlili.

Petrova občasná touha zahajovat koncerty reprodukovánými ukázkami z Vodrážkovy tvorby (*Psychochaos*, *Carmina femina*), přátelské snažení dostat ty nahrávky do katalogu gramofirem, pro které jsem pracoval, a trýznivé pochybnosti o smyslu jeho vlastního počínání poté, co se s Mirkem potkal, se opakovaly. Tajemný dům v pražské Templářské ulici, kde Vodrážka bydlel, byl ovšem pro Petra stále nepochybně silným intelektuálním a duchovním mís-

tem. Pro mediálně nepříjemnou situaci zachraňujícího manažera Richarda Dušáka navíc i adresou, kde se Petr Muk v absolutním psychickém propadu na konci shalomské éry v listopadu roku 1994 pokusil rituálně očistit ohněm. Oficiálním vysvětlením tohoto incidentu bylo, že výjezd hasičů směřoval k požáru věcí vzplanuvších ve sklepě, ale v praxi to bylo o dost složitější. Místo děje, konfigurace svící, údajná přítomnost jen skromně oděné dívky a následný Petrův krátký pobyt v nemocnici tomu nasvědčují.

Nahlíženo s dnešním odstupem bylo tohle Petrovo období fází zásadní muzikantské i soukromé proměny. Jakkoli celoživotně nostalgicky přitažlivé, tak také posunující jeho příští písničky a texty do stopází formou i posláním posluchačsky výrazně přehlednější, ale nikoli nutně méně osobní a osobité polohy. Pro posluchače, ale především pro něj samotného.